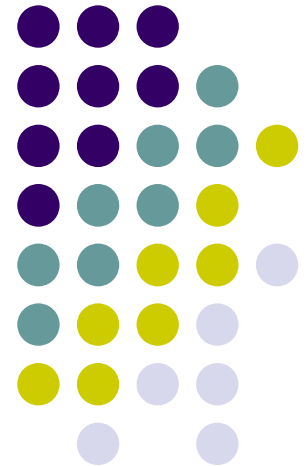

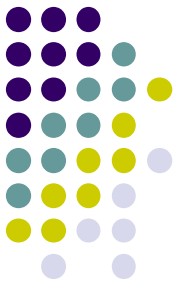
PODPROGRAMY

1. PROCEDUREY
2. FUNKCE

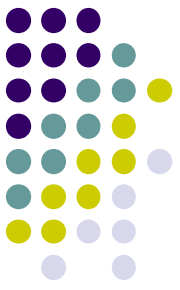

Podprogramy=procedury

Funkce

- Sekvence příkazů, části kódu, které se v programu opakují je lepší zapsat jen jednou a v programu je v případě potřeby vyvolávat
- Důvody:
 - Opakování – narůstání kódu do délky
 - Horší opravy – na všech místech programu
 - Zvyšování přehlednosti
 - Snížení chybovosti

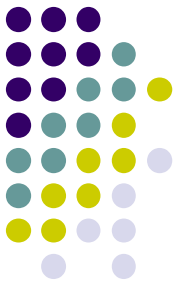

Procedury a funkce

- Jsou to logicky uzavřené programové celky (posloupnosti instrukcí), které opakovaně v programu voláme jejich jménem (i s parametry)
- Protože podprogramy/funkce mohou být volán v hlavním programu několikrát pokaždé s jinými parametry (hodnotami), musí být jejich deklarace obecná
- Jediný rozdíl mezi procedurou a funkcí je ten, že funkce **VŽDYCKY** vrací hodnotu, kdežto procedura nikoli

FUNKCE

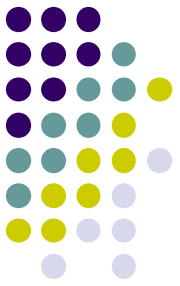
do hlavního programu vrací hodnotu

Struktura:

- Jméno funkce a parametry (jejich datový typ a datový typ návratové hodnoty)
- Seznam proměnných
- Tělo funkce

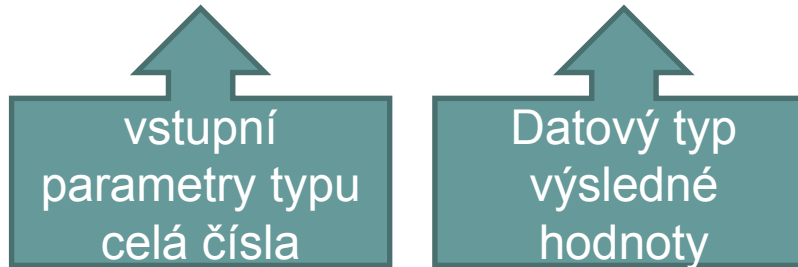
Příklad funkce Jarďa, která umí sčítat dvě čísla


```
Function JARDA(a,b:integer):integer;
```

Var

zde bychom mohli
definovat lokální
proměnné, které by
případně funkce
potřebovala k výpočtům

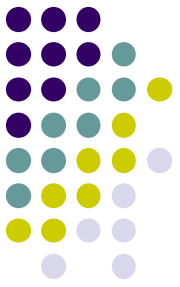
Begin;

Jarďa:=a+b;

End;

} tělo funkce

Příklad použití funkce Jarda v hlavním programu

- Volání funkce z hlavního programu:

.....

```
C:=25;
```

```
D:=41;
```

```
Vysl:=JARDA(a,b)
```

Nebo lze i rovnou zapsat `Vysl:=JARDA(25,41)`

Příklad funkce MAX, která umí určit maximum ze tří čísel

- Function MAX(a,b,c:real):real;

Var d:real;

Begin

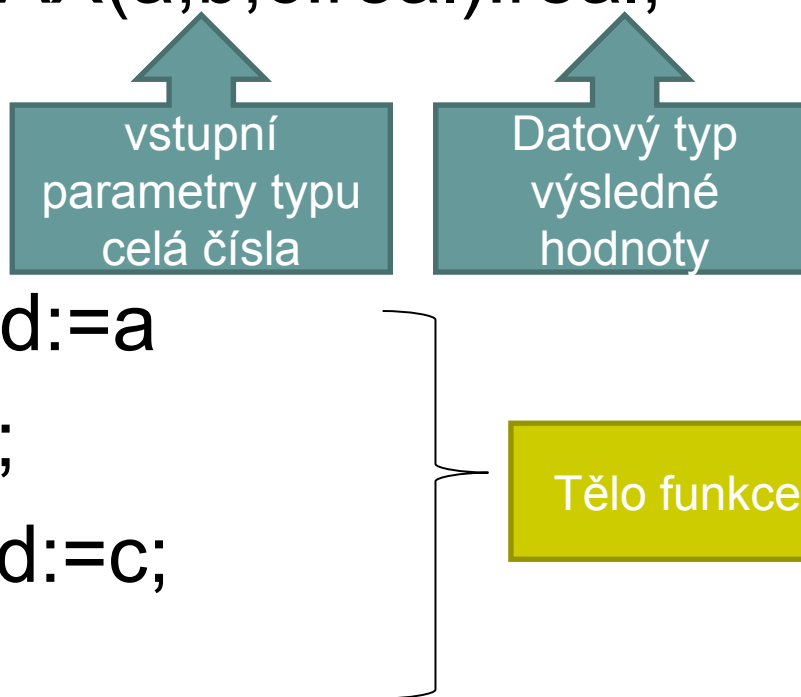
if a>b then d:=a

else d:=b;

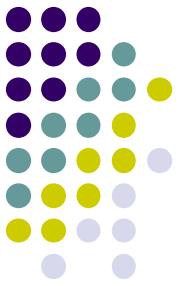
if c>d then d:=c;

MAX:=d;

End.

Příklad použití funkce MAX v programu

- Program

```
Var U,V,W : real;
```

```
.
```

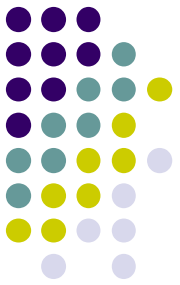
```
.....
```

```
V:=5.5;
```

```
W:=1.5;
```

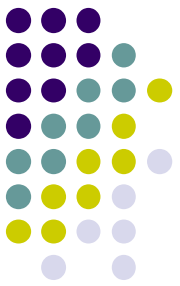
```
.....
```

```
U:=3*MAX(V, 17.5 , 3*W) +1
```

Význam funkce

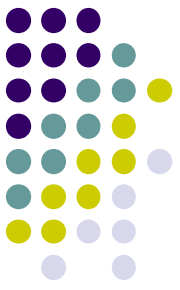
- Dostane vstupní parametry
- Provede výpočet
- **Vrátí jednu vypočtenou hodnotu**
 - velké množství předdefinovaných funkcí (např. IntToStr(), Val(), SQR(), Abs()...)
- **NEVRACÍ hodnotu typu pole ani více než jednu hodnotu**

Procedurey

Struktura:

- Jméno procedury a parametry
Procedure *jméno*(parametry) nebo bez parametrů ***
Formální parametry jsou v místě volání procedury nahrazeny skutečnými hodnotami
- Seznam proměnných a konstant
 - **Lokální** – jen pro tuto proceduru, nejsou přístupné pro další části programu, nutno deklarovat v podprogramu
 - **Globální** – proměnné a konstanty hlavního programu (definuje se jen v hlavním programu, mohou být použity i v podprogramech/funkcích)
- Tělo procedury

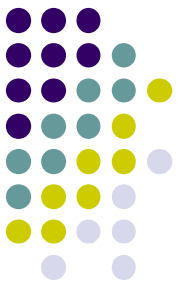

Lokální a globální proměnné

- **Lokální proměnné**

Mohou mít stejné jméno jako globální proměnné, program hledá v proceduře lokální proměnné, nenajde-li, hledá je v globálních (raději nepoužívat stejná jména)

Po zavolání procedury se jejím lokálním proměnným přiřadí paměť, po ukončení procedury z paměti smažou a uvolní místo pro proměnné dalších procedur

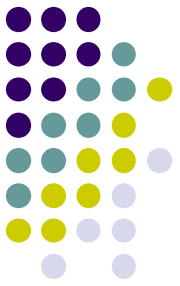

Parametry ***

- Protože každý podprogram nebo funkce může být z hlavního programu volán několikrát a pokaždé s jinými hodnotami, musí být deklarace procedury nebo funkce obecná. /pomocí parametrů)
- Parametry, které jsou uvedené v závorce za jménem procedury: *jméno: datový typ*
- Pro příkazy uvnitř procedury fungují jako proměnné

1) Procedury bez parametrů (za názvem procedury není žádná závorka s parametry)

Parametry ***

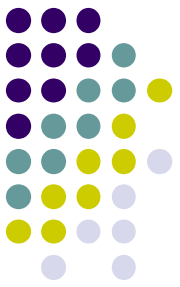
2) Parametry volané hodnotou

je vytvořena lokální kopie předávané proměnné, tzn. že žádná operace s parametrem uvnitř procedury nemůže ovlivnit žádnou nelokální proměnnou

Z hlavního programu předá do procedury/funkce hodnoty (dosadí je do jejích formálních parametrů, uvnitř procedury/funkce s nimi pracuje, nazpět do hlavního programu ale jejich hodnoty zpátky nepředá

Procedure NASOB (a:longint)

Parametry ***

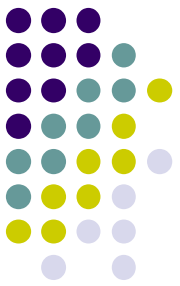
3) Parametry volané odkazem

Z hlavního programu se do procedury/funkce (do jejich formálních parametrů) dosadí skutečné hodnoty parametrů, jaké mají v místě volání procedury/funkce, uvnitř s nimi pracuje jako s globálními proměnnými. Při návratu zpět do hlavního programu předá nazpět parametry včetně hodnot, které v okamžiku výstupu z procedury nabývají

Procedura/funkce pracuje přímo s proměnnou (předává se její adresa), která je skutečným parametrem (a může tedy její obsah měnit), využití zejména pro výstupní parametry.

Úspora paměti i času

Procedure SECTI (**var** a:longint)

Příklad

- Ředitel (hl.program) zadá úkol podřízeným (vyřeší ho procedura). Data k úkolu má ve svém bloku.

a) **Předání parametru hodnotou**

Podřízený si opíše data do svého bloku a dál s nimi pracuje

- ## b) **Předání odkazem** (podřízený používá při práci blok ředitele – vstupní data, ale i zapisuje výstupy, může tam data i změnit)